

שבעים שנות השינה של חוני- מקורות

תענית כא ע"א

אמר רבי יוחנן : כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על מקרא זה :
 "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים"
 אמר : מי איכא דניים שבעין שנה בחלמא?
 יומא חד הוה אזל באורחא, חזייה לההוא גברא דהוה נטע חרובא,
 אמר ליה : האי, עד כמה שנין טעין?
 -אמר ליה : "עד שבעין שנין.
 -אמר ליה : פשיטא לך דחיית שבעין שנין?
 -אמר ליה : האי (גברא) עלמא בחרובא אשכחתייה,
 כי היכי דשתלי לי אבהתי, שתלי נמי לבראי.
 יתיב, קא כריך ריפתא, אתא ליה שינתא, נים.
 אהדרא ליה משונינתא, איכסי מעינא, ונים שבעין שנין.
 כי קם, חזייה לההוא גברא דהוה קא מלקט מינייהו.
 אמר ליה : אתה הוא דשתלתי?
 -אמר ליה : בר בריה אנא.
 אמר ליה : שמע מינה דניימי שבעין שנין,
 חזא לחמריה דאתיילידא ליה רמכי רמכי.
 אזל לביתיה, אמר להו : בריה דחוני המעגל מי קיים?
 -אמרו ליה : בריה ליתא, בר בריה איתא.
 אמר להו : אנא חוני המעגל.
 לא הימנוהו.
 אזל לבית המדרש,
 שמעיניהו לרבנן דקאמרי : נהירן שמעתתין כבשני חוני המעגל,
 די הוי עייל לבית מדרשא, כל קושיא דהוה להו לרבנן, הוה מפרק להו.
 אמר להו : אנא ניהו,
 ולא הימנוהו, ולא עבדי ליה יקרא כדמבעי ליה,
 חלש דעתיה, בעי רחמי ומית.
 אמר רבא, היינו דאמרי אינשי או חברותא או מיתותא.

תרגום - (על פי הרב עדין שטיינזלץ)

אמר : האם יש מי שישן שבעין שנין בחלום?
 יום אחד הלך בדרך, ראה אדם אחד שנטע חרוב
 אמר לו : זה, עד כמה שנים טוען פירות
 אמר לו : עד שבעים שנה.
 אמר לו : פשוט לך שאתה חי שבעים שנה
 אמר לו אדם זה : עולם מלא חרובים מצאתי
 כפי ששתלו לי אבותי, שותל גם כן אני, לבני.
 ישב אכל פיתו, באה לו שינה, וישן.
 הקיפה אותו שן סלע, ונעלם מן העין, וישן שבעים שנה.
 כאשר קם, ראה אדם אחד שמלקט מהם.
 אמר לו : אתה הוא ששתלת אותו?
 אמר לו : בן בנו אני
 אמר לו : נמצא מכאן שישנתי שבעים שנה.
 וראה את חמורו שנולדו לה עדריים עדריים.
 הלך לביתו, אמר להם : בנו של חוני, האם הוא חי?

אמרו לו : בנו איננו, בן בנו ישנו.
אמר להם : אני חוני המעגל
לא האמינו לו
הלך לבית המדרש
שמע את החכמים שאומרים : מאירות הלכותינו כבשנות חוני המעגל
שכאשר היה נכנס לבית המדרש, כל קושיה שהיתה להם לחכמים, היה פותר להם.
אמר להם : אני הוא,
ולא האמינו לו, ולא עשו לו כבוד כראוי לו.
חלשה דעתו, ביקש רחמים, ומת.
אמר רבא : זהו שאומרים אנשים, או חברה, או מיתה.